

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 574

Din 28.09.2022

Dosar nr.: 151/2021

Petiția nr.: 1683/04.03.2021

Petent:

Reclamați: Inspectoratul Județean de Poliție Harghita
Poliția Municipiului Toplița

Obiect: aplicarea unui tratament diferențiat petentului, prin delegarea acestuia pe litoralul românesc, în interes de serviciu, în 4 ani diferiți (2008, 2011, 2015, 2019), față de colegii săi care au fost detașați o singură dată

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

Poliția Municipiului Toplița, cu sediul în mun. Toplița, str. Nicolae Bălcescu nr. 14, jud. Harghita, adresă de e-mail: **Inspectoratul de Poliție Județean Harghita**, cu sediul în mun. Miercurea Ciuc, str. Tudor Vladimirescu nr. 34-36, jud. Harghita, adresă de e-mail: resurseumane@hr.politiaromana.ro

II. Procedura de citare a părților

3. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. Prin adresa înregistrată sub nr. 1683/22.06.2021 a fost citat petentul, iar prin adresa înregistrată sub nr. 4744/22.06.2021 au fost citate părțile reclamate pentru termenul de audiere stabilit de Consiliu la data de 29.06.2021, ora 11.00, ședința de audiere desfășurându-se online pe aplicația Zoom, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea virusului SARS-CoV-2. Citația nr. 1683/22.06.2021 a fost transmisă cu poșta română, cu formular de confirmare de primire, la dosar existând dovada primirii corespondenței. Citația nr. 4744/22.06.2021 a fost transmisă cu poșta militară. Citațiile au fost de asemenea transmise părților prin e-mail, existând la dosar dovada transmiterii.

6. Procedură legal îndeplinită.

7. La termenul de audieri părțile au fost absente.

8. Prin adresa înregistrată sub nr. 4839/28.06.2021 partea reclamată Inspectoratul de Poliție Județean Harghita a depus un punct de vedere (care a fost transmis petentului prin adresa nr. 7062/22.09.2022).

9. Prin adresa înregistrată sub nr. 4995/01.07.2021 partea reclamată Inspectoratul de Poliție Județean Harghita a depus o completare la punctul de vedere inițial (care a fost transmis petentului prin adresa nr. 7062/22.09.2021).

10. Prin adresa înregistrată sub nr. 7062/22.09.2021 s-a comunicat părților posibilitatea de a formula concluzii scrise raportat la aspectele invocate pe parcursul soluționării petiției.

11. Petentul nu a depus concluzii scrise.

12. Prin adresa înregistrată sub nr. 7701/13.10.2021 partea reclamată Inspectoratul de Poliție Județean Harghita a invocat excepția de tardivitate a introducerii petiției, în sensul depășirii termenului de 1 an prevăzut de art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

13. Prin adresa înregistrată sub nr. 7867/20.10.2021 partea reclamată Poliția Municipiului Toplița a susținut că nu mai are de formulat concluzii suplimentare.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petenților

14. Prin adresa înregistrată sub nr. 1683/04.03.2021 petentul susține că, începând cu anul 2008, lucrează la Poliția Municipiului Toplița, unde s-a mutat în urma unui raport făcut de dumnealui; începând cu data mutării, a fost desemnat să fie detașat pe litoralul românesc, în interes de serviciu (în anul 2011 fiind detașat pentru a doua oară, iar în anul 2015 pentru a treia oară).

15. Petentul menționează că în anul 2015 a făcut rapoarte către șefii săi pentru a solicita să nu fie trimis pe litoral din cauza unor probleme personale (probleme de sănătate a soției, care nu au fost luate în calcul), dar și ca urmare a faptului că erau și alți colegi care au fost detașați de mai puține ori sau chiar deloc; răspunsul șefilor săi a fost negativ, drept urmare a fost în continuare detașat. Petentul precizează că a făcut raport și către șeful Inspectoratului Județean de Poliție de la acea dată, actualmente în pensie, însă nu a primit răspuns; în același an a fost detașat și la summitul de la Sibiu.

16. Petentul susține că în anul 2019 a fost desemnat să fie detașat pentru a patra oară pe litoral, fiind anunțat în acest sens de către șeful de birou, căruia i-a spus că nu este de acord cu această detașare întrucât a mai fost detașat de trei ori în trecut; șeful de birou i-a comunicat că nu are ce să facă deoarece petentul ar fi singurul care îndeplinea condițiile de detașare (fiind singurul care nu era planificat în concediu de odihnă); de asemenea, șeful de birou i-a mai spus că este și o condiție ca cei care au mai fost detașați să meargă din nou, deși în opinia petentului această condiție nu este legală (în anul 2011 dumnealui fiindu-i modificat concediul de odihnă cu o săptămână, motiv pentru care i s-au dat planurile peste cap).

17. Petentul susține că, pe perioada detașării sale, soția sa a făcut mai multe petiții online către Poliția Municipiului Toplița, în legătură cu care a primit răspunsuri negative, în care s-a menționat că detașarea s-a făcut conform Statutului polițistului. În continuare, petentul susține că, la revenirea din delegare, a făcut petiție, pe cale legală, la Corpul de Control al Ministerului Afacerilor Interne, considerându-se discriminat față de alți colegi

care au fost detașați o singură dată într-o viață de polițist sau niciodată; în continuare, petentul susține că, în urma sesizării sale, a fost desemnat un lucrător din cadrul I.P.J. Harghita pentru a efectua verificări și care "bineînțeles" a găsit totul în regulă, petentul primind din nou răspuns că totul a fost legal, conform legii; în urma primirii răspunsului la petiția sa, petentul a făcut plângere la Direcția Generală Anticorupție, care și-a declinat competența către Ministerului Afacerilor Interne, care din nou a delegat un lucrător din cadrul I.P.J. Harghita, care la fel nu a găsit nimic în neregulă.

18. Petentul susține că, ulterior tuturor demersurilor sus-menționate, a făcut o nouă plângere la Parchetul Harghita, care a fost trimisă spre soluționare Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Târgu Mureș, iar prin rezoluția procurorului din data de 25.01.2021 s-a dispus clasarea cauzei.

19. În final, petentul susține că a fost discriminat față de colegii săi cu privire la planificările privind detașările și programul de lucru.

20. Petentul atașează pe format C.D. probele deținute (privind plângerile făcute și răspunsurile primite).

Sușinerile părților reclamate

Sușinerile Inspectoratului de Poliție Județean Harghita

21. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 4839/28.06.2021, partea reclamată solicită respingerea petiției depuse ca neîntemeiată.

22. Partea reclamată precizează că modificarea raporturilor de serviciu a polițiștilor este reglementată de Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare *{conform art. 22 alin. (7) "Competențele emiterii actelor administrative privind nașterea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne, în condițiile Legii"};* în acest sens, art. 1 alin. (1) lit. "d" din Anexa nr. 11 la Ordinul MAI nr. 140/2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile de poliție ale MAI stabilește, în ceea ce privește competența emiterii actelor administrative privind numirea în funcție, modificarea, suspendarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului, cu excepția situațiilor în care prin lege se stabilește altfel, că aceasta revine șefului unității pentru personalul unității.

23. Partea reclamată susține că delegarea personalului de la nivelul IPJ Harghita în stațiunile turistice de pe litoralul Mării Negre se realizează în baza dispozițiilor anuale emise la nivelul Inspectoratului General al Poliției Române pentru îndeplinirea măsurilor și executarea acțiunilor necesare asigurării climatului de ordine și siguranță publică în sezonul estival, cu respectarea prevederilor Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare *{potrivit articolului 27⁶, "Delegarea reprezintă exercitarea temporară de către polițist a unor activități corespunzătoare postului ocupat, în afara locului său de muncă, în aceeași unitate sau într-o altă unitate. Delegarea se dispune în interesul unității în care este încadrat polițistul sau în interesul unității ierarhic superioare."}*

24. Partea reclamată precizează că, pe timpul delegării, toți polițiștii au beneficiat de decontarea cheltuielilor ocazionate de transport și de indemnizație de delegare, iar

cazarea acestora s-a realizat prin grija Inspectoratului de Poliție Județean Constanța, în spații de cazare aflate în administrarea M.A.I.

25. Partea reclamată arată că, la momentul comunicării actelor administrative de delegare, polițiștilor le este adus la cunoștință faptul că pot refuza delegarea dacă se află în una din următoarele situații: a) graviditate; b) își crește singur copilul minor; c) starea sănătății, dovedită cu certificat medical eliberat/avizat de structurile medicale ale Ministerului Afacerilor Interne, care face contraindicată delegarea sau detașarea raportat la atribuțiile de serviciu și condițiile de muncă specifice locului de muncă unde este detașat/delegat; d) este singurul întreținător al familiei; e) alte motive personale temeinic justificate.

26. Partea reclamată susține aprecierea petentului conform căreia a fost și este discriminat față de colegi cu privire la planificările privind detașările și programul de lucru nu întrunește elementele unei situații de discriminare, așa cum este definită de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, având în vedere faptul că toate situațiile în care s-au produs modificări de raporturi de serviciu ale polițistului prin delegare pe litoralul Mării Negre au fost analizate cu maximă responsabilitate, fiind fundamentate pe aspecte legate de situația încadrării personalului de la nivelul fiecărei structuri, iar criteriile stabilite de Inspectoratul General al Poliției Române pentru personalul delegat (*experiența profesională de care dispune polițistul, programarea prealabilă a concediilor la nivelul fiecărei structuri, necesitatea desfășurării în condiții optime a activității unității*) nu au nici o legătură cu criteriile ce țin de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată (conform art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2020).

27. Partea reclamată precizează că în aceeași perioadă la care face referire petentul, respectiv din anul 2011 până în prezent, agentul șef de poliție -Levente a fost delegat de 5 ori pe litoralul Mării Negre în anul 2011, 2012, 2013, 2015 și 2017, iar în fișa postului nr. 377061 din 21.02.2019 este prevăzut faptul că, în situații deosebite, determinate de necesitatea asigurării bunei funcționări a instituției, participă la executarea oricăror lucrări și la luarea tuturor măsurilor cerute de nevoile unității.

28. Partea reclamată susține că, în urma verificărilor efectuate în reclamațiile/petițiile formulate de petent cu privire la delegarea acestuia pe litoralul Mării Negre, atât de structurile din cadrul IPJ Harghita (Serviciul de Ordine Publică, Biroul Control Intern) cât și de Direcția Control Intern din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române a rezultat faptul că **delegările au fost dispuse cu respectarea prevederilor legale; cu atât mai mult, așa cum reiese din petiția acestuia, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Târgu Mureș a dispus clasarea cauzei.**

29. De asemenea, partea reclamată menționează că la nivelul conducerii unității a existat maximă disponibilitate pentru soluționarea oricăror probleme semnalate de petent, cu respectarea cadrului normativ incident.

30. În final, partea reclamată apreciază că petiția nu întrunește elementele unei situații de discriminare sau de nerespectare a principiului egalității între cetățeni, fiind întocmită doar pentru a preveni o eventuală delegare a acestuia pentru a desfășura activități pe litoralul românesc în sezonul estival.

31. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 4995/01.07.2022, respectiv sub nr. 7701/13.10.2021, partea reclamată solicită admiterea excepției de tardivitate a introducerii petiției, în sensul că aceasta este depusă după împlinirea termenului prevăzut de art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

32. În acest sens, partea reclamată susține că petentul a luat la cunoștință de delegarea sa pe litoralul Mării Negre ca urmare a instruirii efectuate în data de 26.06.2019, prin semnarea procesului verbal nr. 703954 din 26.06.2019, sens în care sesizarea trebuia depusă până la data de 26.06.2020.

Sușinerile Poliției Municipiului Toplița

33. Prin adresa înregistrată sub nr. 7867/20.10.2021 partea reclamată Poliția Municipiului Toplița a susținut că nu mai are de formulat concluzii suplimentare.

III. Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil/ jurisprudența

34. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

➤ **Ordinul nr.144/2008 privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicat în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008:**

- art. 21: „*Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.*”
 - art. 22: „*Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția tardivității introducerii petiției când în mod vădit constată depășirea termenului de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care petentul ori persoana interesată putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.*”
 - art. 23: „*Excepția de tardivitate a introducerii petiției poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 24.*”
 - art. 24: „*(1) Excepția de tardivitate a introducerii petiției se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere. (2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.*”
 - art. 25: „*(1) Colegiul director soluționează excepția de tardivitate a introducerii petiției după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul. (2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.*”
 - art. 26: „*Consiliul soluționează excepția de tardivitate a introducerii petiției prin hotărâre a Colegiului director.*”
 - art. 27: „*În situația respingerii excepției de tardivitate a introducerii petiției aceasta se motivează odată cu fondul, în hotărârea prin care se soluționează petiția, potrivit prezentei proceduri interne.*”
 - art. 63: „*(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției, pronunțându-se cu prioritate asupra excepției.*”
- **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată**

- art. 2 alin. (1): „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.
- art. 20 alin. 1: „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.
- art. 20 alin. (6): “Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.”
- art. 26. alin. (1): „Contravențiunile prevăzute la art. 2 alin. (2), (4), (5) și (7), art. 6-9, art. 10, art. 11 alin. (1), (3) și (6), art. 12, 13, 14 și 15 se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 30.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 2.000 lei la 100.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.”

➤ **Constituția României, revizuită:**

- art. 1 alin. (3) - Statul român: „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”
- art. 15 alin. (1) – Universalitatea: „Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.”
- art. 20 - Tratatul internațional privind drepturile omului: „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte. (2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”

IV. Motivele de fapt și de drept

Principiile de analiză

35. Potrivit art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată, pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile;
- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;

- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, intervine atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.*”

Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie criteriul interzis de legiuitorul național prin art. 2 alin 1, textul de lege prezentând sub forma unei enumerări cu caracter determinat criteriul de „*rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată*”; caracterul neexhaustiv al enumerării este dat de însăși sintagma „sau orice alt criteriu” alăturată criteriilor exprese, sintagmă care oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, dar care este materializat ca fapt determinant în săvârșirea unei fapte de discriminare. Criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definit în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, trebuie interpretat în sensul existenței sale ipso facto, ca circumstanță concretizată, materializată, constituind însăși cauza actului sau faptului discriminatoriu și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării.

Discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratament diferențiat) și impun a analiza un criteriu interzis invocat de petent, care constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamante.

De asemenea, o faptă poate fi considerată faptă de discriminare dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională.

Astfel, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

Aplicarea principiilor la speță

36. În urma analizării conținutului memoriului s-a constatat că petentul face referire la planificările privind detașările în interes de serviciu și la programul de lucru ale polițiștilor din cadrul Poliției Municipilui Toplița, în fapt Colegiul director fiind chemat să se pronunțe cu privire la aspecte ce vizează un posibil tratament diferențiat la care ar fi fost supus petentul de către angajator, prin raportare la colegi, ca urmare a delegării pe litoralul românesc, în anul 2019, a polițistului (în petiție nefiind detaliată nici o situație concretă în ceea ce privește programul de lucru).

37. În soluționarea speței, Colegiul director urmează a analiza cauza prin prisma excepției de tardivitate a introducerii petiției, invocată de către partea reclamată Inspectoratul de Poliție Județean Harghita, conform art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și art. 63 din Ordinul nr.144/2008 privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor. În acest sens, Colegiul director reține că excepția de tardivitate a fost adusă la cunoștința petentului, în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, cu ocazia comunicării punctului de vedere al părții reclamate (prin adresa nr. 7062/22.09.2021).

38. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațiune tempore, Colegiul director reține că termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare.

39. Față de obiectul petiției, astfel cum rezultă din modul în care este redactată, corelativ circumstanțierii faptelor rațiune tempore, Colegiul Director constată că alegația săvârșirii faptelor de discriminare este legată de detașarea petentului pe litoralul românesc în perioada 27.06-31.07.2019, delegare despre care petentul a luat la cunoștință cu ocazia instruirii sale din data de 26.06.2019, astfel cum reiese din conținutul *Procesului verbal nr. 703954 din 26.06.2019 de instruire a personalului din cadrul unității, delegate la Inspectoratul de Poliție Județean Constanța în perioada 27.06-31.07.2019 (seria I)*.

40. Or, față de aspectele reținute mai sus în raport cu introducerea petiției înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 1683 din data de 04.03.2021, Colegiul observă, din modalitatea în care este redactată plângerea și susținerile părților reclamate, că faptele deduse soluționării s-au produs cu 1 an, 9 luni și 9 zile înainte de data introducerii petiției la CNCD. Astfel, în raport cu competențele sale statuate prin O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul constată că de la data respectivelor acte sau fapte, respectiv de la data la care petentul a luat cunoștință despre măsura delegării și data cererii sale adresate Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, s-a depășit în mod vădit termenul legal prevăzut de art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000.

41. Ca atare, Colegiul admite excepția tardivității introducerii plângerii, excepție invocată de către partea reclamată Inspectoratul de Poliție Județean Harghita.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Se admite excepția tardivității introducerii petiției, invocată de către partea reclamată Inspectoratul de Poliție Județean Harghita;
2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Redactată și motivată C.O./S.M.D.

Data redactării: 21.11.2022

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu

